

Beste raadsleden,

Onder Communicatie op de agenda van de commissievergadering AZ van 14 september wordt u het geluidsbeleid evenementen aangeboden (TKN 18).

Hierbij nog enige overwegingen en feiten die voor uw besluitvorming over enige tijd van groot belang zijn.

Uitgangspunt voor het college is dat evenementen bij de stad horen. Daar ben ik het helemaal mee eens. Maar de vraag is hoe dat vorm gegeven wordt. Stadsdeel Zuidoost heeft als captain of entertainment een aantal zeer grote feestzalen. Dan is het wel vreemd dat parken en natuurgebieden nu aangesproken worden om in openlucht evenementen te faciliteren. Het gaat hier tenslotte enkel om *amusement en plezier* en ik zie geen enkele reden om hiervoor parken en natuurgebieden op te offeren, te beschadigen en een zware wissel te trekken op een toekomst waarin deze gebieden langdurig hersteld zullen moeten worden. Schade aan fauna en flora wordt onomkeerbaar. Sommige gebieden als het Gaasperpark zijn qua vaatplanten (landplanten en bomen) *zeer sterk vernietigingsgevoelig* blijkt uit de *Ecologische Verkenning GGA* die door Gedeputeerde Staten is aangeboden aan de Provinciale Staten. Daarin is de huidige situatie geïnventariseerd en wordt gekeken naar wat verdere 'ontwikkeling' van het gebied voor effecten kan hebben. Voor broedvogels is de situatie na zeven jaar exploitatie door Amsterdam Open Air al behoorlijk verslechterd. Ransuilen (beschermde dieren) zijn verdreven ofwel door directe geluidsoverlast tijdens de broedtijd of door de uitdunning in het park die hun habitat heeft vernietigd.

<https://app.box.com/s/4yzjb36bgxkkcln4p5utedq6r4qlx3wi>

Dat mega-evenementen als Amsterdam Open Air met meer dan 20.000 bezoekers per dag in de broedtijd plaats mogen vinden is een gotspe. Bovendien worden ook EHS-gebieden als de Ouderkerkerplas en het Diemberbos voor evenementen vrijgegeven. Als dit metropolitane ambities zijn dan zijn die wel zeer, zeer schadelijk voor onze natuur en biodiversiteit, en dat in een tijd van klimaatverandering waarin ook diepgaand rekening gehouden moet worden met de functie van waterberging in parken en EHS. Verdichting is een groot probleem. Maatregelen als het regelmatig vertidraineren hebben enkel effect tot een diepte van 40 cm, maar vertidraineren doodt ook dieren als mollen die juist gunstig zijn voor de beluchting en drainering van de bodem. De verdichting die dieper ligt is niet te herstellen en zal op den duur zorgen voor grote problemen zoals die al in diverse parken aanwezig zijn, met name het Oosterpark en het Nelson Mandelapark. Zie voor een kort overzicht van de toestand in het evenementenpark NMP:

<http://www.heliam.net/Stichting/natuurbeschermingzo/blog/kwaku-revisited-2.html>

Als groengelden hieraan besteed moeten worden, dan komt het groenbeheer zelf in gedrang.

Nog meer evenementen (waarvan sommige als Reggae Lake zich aan geen enkele regel of afspraak lijken te houden - de omgevingsvergunning voor dit festival werd maanden na het evenement verleend en bekendgemaakt) zullen de natuurwaarden in het Gaasperpark zeer sterk aantasten. Er komt voor 17 oktober een uitspraak van de bestuursrechtbank over de legaliteit van de verleende omgevingsvergunningen voor 2015 en 2016. Intussen heeft ook al AOA 2017 plaatsgevonden. Er is door het bestuur van stadsdeel Zuidoost een beleid gevoerd met aanhoudende bewuste vertraging en bemoeilijking van juridische procedures. Zo moet er nog steeds een dwangsom uitbetaald worden over het uitblijven van een besluit van het stadsdeel

over de omgevingsvergunning voor 2015. Mijn direct beroep van 9 februari 2016 moest door misleiding van de rechtbank door de jurist van het stadsdeel overgedaan worden (de uitspraak gaf mij gelijk maar ging abusievelijk over een evenementenvergunning niet over de omgevingsvergunningen waar mijn direct beroep om ging).

Dit was de manier waarop het evenementenbeleid in stadsdeel Zuidoost jarenlang werd uitgevoerd. Aan de basis van dit beleid stond de evenementennota van Zuidoost die gebaseerd was op de foute veronderstelling die door de pfh (die bovendien in het bestuur van GGA zat) aan de stadsdeelraad was bekendgemaakt dat het Gaasperpark niet tot de EHS behoorde. Het lijkt erop alsof het College door wil gaan met het negeren van de EHS in Amsterdam. Dit beleid is niet duurzaam en houdbaar, het is schadelijk voor de bodem, de natuur en biodiversiteit en veroorzaakt heel veel overlast. Is dat het waard voor een paar dagen leut voor de jeugd? Het gaat tenslotte enkel om de vijf d's: decibels, 'dance', drank, drugs en een doppie. Moeten we daarvoor onze natuurgebieden opofferen? Of is het evenementenbureau een stroman voor de festivalindustrie? Ziet het College zichzelf als promotor van de winstgevende multinational LiveStyle? Er is al een zeer groot aanbod aan dance events in de stad en omgeving.

Het Stedelijk Evenementenbureau heeft een nieuw evenementenbeleid opgesteld dat hier en daar al als vaststaand wordt aangenomen, met name in stadsdeel Zuidoost. Dat is bijzonder voorbarig mede gezien het feit dat een aantal locaties in dit stadsdeel behoren tot de EHS (tegenwoordig NNN genoemd) en dat tijdens de geluidsbesprekingen met het evenementenbureau door dhr. Schippers wel aan mij als deelnemer namens de Stichting Natuurbescherming ZO is beloofd dat zo'n overleg specifiek over de parken en EHS-gebieden nog plaats zou vinden (wat niet is gebeurd). Het is vanzelfsprekend van belang om die gebieden waarin fauna een habitat heeft ook te betrekken bij de geluidsnormen, en dat geldt des te meer voor de EHS. Zoals u nu weet behoort het Gaasperpark en de hele omgeving van de Gaasperplas tot de EHS. Na jaren staat eindelijk de EHS weer op de kaarten van DRO. Stadsdeel Zuidoost en de gemeente Amsterdam moeten rekening houden met de bijzondere status van de EHS. Het is de provincie die deze gebieden beheert.

Tijdens de rechtszitting van 5 september j.l. moest de voorzitter van de rechtbank de jurist van stadsdeel Zuidoost er meermaals op wijzen dat de EHS niet ter discussie staat. Kennelijk volhardt het stadsdeel (en het College) in zijn boosheid en weigert de status van de EHS te erkennen. Hoe dan ook, de uitspraak van de rechtbank zal mede bepalend zijn voor het evenementenbeleid en moet daarin meegenomen worden. Ook het beleid van GGA ligt nog niet vast. Duidelijk is wel dat men niet rond komt met de financiën. En dat zal ook nooit gebeuren omdat de winsten naar de festivalorganisatoren gaan en de lasten (herstel en infrastructuur) naar de bewoners van Amsterdam.

Het oude geluidsbeleid wordt in feite voortgezet en het nieuwe bevat genoeg mazen zodat de festivalorganisatoren met wat geluidscorrecties nog meer geluidsoverlast kunnen produceren. Core business van dance events is het produceren van geluidsoverlast. Terwijl er in Zuidoost genoeg venues indoor aanwezig zijn.

Als straks de locatieprofielen worden opgesteld dan moet er rekening gehouden worden met de EHS, en dan kunnen de geluidsnormen van het nieuwe beleid niet toegepast worden op deze locaties. Er bestaan geen mitigerende maatregelen voor fauna en flora als er al een falend inrichtingsbeleid is op het festivalterrein (er worden onvoldoende hekken met zeildoek geplaatst

om te verhinderen dat bezoekers de bosjes in gaan voor allerlei activiteiten als wildplassen die schadelijk zijn voor de natuur) en er geen mitigerende geluidsnormen zijn. De festivalweiden kunnen dan wel gereserveerd worden voor bezoekers, maar geluid van 100-115 dB dringt door in het hele park, en dat is bijzonder kwalijk tijdens de broedtijd. Bovendien is er nauwelijks handhaving. Als er geen voldoende manschappen zijn voor controle en handhaving dan zijn overtredingen van vergunningsvoorwaarden schering en inslag. Dan zouden omgevingsvergunningen niet verleend mogen worden. Mitigerende maatregelen gaan enkel over beperken van bewegingsvrijheid van bezoekers in het park, maar zijn onbestaande voor de fauna.

Een evenementenbeleid dat op deze manier wordt voortgezet is een gotspe voor de stad. Het komt neer op onbehoorlijk bestuur, houdt geen rekening met de rechtvaardige belangen van de bewoners en is onverantwoord gezien de schadelijke gevolgen voor bodem, natuur en biodiversiteit. Daarbij komen nog de lasten voor herstel en het onverantwoord negeren van de eisen die de natuur stelt om klimaatverandering op te vangen.

Aan de geluidsbesprekingen heb ik intensief deelgenomen. Er was ons beloofd dat rekening gehouden zou worden met de bewoners van deze stad, dat het de taak is van de burgemeester om de belangen van alle bewoners te behartigen, dat er besprekingen i.v.m. de EHS zouden plaatsvinden, en dat er een convenant opgesteld zou worden waarin beide partijen, de festivalorganisatoren en de bewoners tot een overeenkomst zouden komen die voor beiden aanvaardbaar was. Maar het convenant is er niet gekomen, er werd ons duidelijk gemaakt dat als wij niet akkoord zouden gaan met de voorstellen het College zelf zou beslissen. Dat is intussen gebeurd. De locatieprofielen worden onverkort doorgedrukt, vooral in Zuidoost, van belangenbehartiging ten gunste van bewoners is geen sprake en de eerste mazen in het beleid zijn al toegepast (de weerscorrecties voor het dB-volume). Nederland heeft een mooie wetgeving, maar die wordt op haast elk punt weer tenietgedaan door ontheffingen, vrijstellingen, omgevingsvergunningen en meetcorrecties. Zo krijgen wij met name in Amsterdam te maken met een falend milieu-, natuur- en evenementenbeleid. De uitgangspunten voor een nieuw evenementenbeleid die eerst golden (o.a. de beperking van evenementen tot 25% van een park of natuurgebied) zijn al behoorlijk losgelaten. Van verbetering van het geluids- en evenementenbeleid is nog geen sprake. Het is absurd dat er geluidsniveaus geproduceerd worden op festivals die gehoorschade veroorzaken. Dat is onverantwoord. Zelfs de evenementenvergunningen die volgens de APV verleend worden zijn zorgelijk omdat de risico's tijdens festivals door de massaliteit steeds verder toenemen. Daar moet het College zich bewust van worden. In feite zijn de geluidsnormen die de festivalorganisatoren wensen (het behouden van hoge dB(C)-waarden) gewoon gehonoreerd. Het gaat niet meer om muziekbeleving, maar om trillingsbeleving, de dreun als die van tsunami's en aardbevingen, dat is de kick. Het overleg waar het evenementenbureau het over heeft was volgens mij een lachertje.

Mijn verzoek aan u is om het bovenstaande objectief te bekijken en niet te volharden in een korte-termijn tunnelvisie.

Dit is alvast mijn voorzet voor de inspraak die ik nog uitvoeriger zal indienen over het geluids- en evenementenbeleid.

Met vriendelijke groet,
Stichting Natuurbescherming ZO